

může služební poměr kdykoliv vypovědět, aniž uvede důvody, a § 43 (3) tohoto nařízení, že u oficiantů má výpověď zaměstnavatelova omezena býti na případy, ve kterých podle jeho názoru důležitý zájem služební vyžaduje, by služební poměr byl zrušen. Z toho plyne, že služební poměr kancelářských sil pomocných i kancelářských oficiantů, pokud tito jsou v poměru soukromoprávním, může býti výpovědí zrušen bez udání důvodů. A o takový poměr tu jde. Plyne z toho dále, že zaměstnavateli jest na vůli ponecháno, by posoudil, zda takový důležitý zájem tu jest čili nic. To plyne jasně ze slov: »podle jeho názoru«. Seznal-li zaměstnavatel, že takový důležitý zájem služební tu jest, není povinen sdělovati jej zaměstnanci a vysvětlovati, proč byla dána výpověď, ano posouzení tohoto důležitého zájmu přísluší jen zaměstnavateli. Proto také ani soud nemá právo zkoumati, zda takový důležitý zájem tu jest, z něhož lze dáti výpověď, poněvadž názor takový jest nepřezkoumatelný, jak první soud ve svém rozsudku správně praví.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Bylo-li ustanovením § 43 vládního nařízení ze dne 7. července 1926, čís. 113 sb. z. a n. přiznáno zaměstnavateli i zaměstnanci stejné právo, by zrušili služební poměr výpovědí (§ 42 b) vlád. nař.), bez uvedení důvodů, nemůže žalovaný stát býti nucen, by důvod výpovědi žalobkyni nebo soudu oznámil a nelze takovou povinnost dovoditi ani z ustanovení třetího odstavce § 43 vlád. nař., poněvadž jest vlastnímu úsudku zaměstnavatele vyhraženo, zda jest opodstatněn důležitý zájem, vyžadující, aby byl služební poměr výpovědí zrušen (srv. slova »podle jeho názoru«). Jest tedy rozhodnutí o této otázce vyhraženo zaměstnavateli ve vlastní jeho působnosti a jeho úsudek nepodléhá soudnímu přezkumu, jak již správně dovodily oba nižší soudy. Pokud dovolání jest zbudováno na skutkovém předpokladu, že žalobkyni byla dána výpověď z důvodu, že se provdala, není provedeno po zákonu, poněvadž tato okolnost nižšími soudy zjištěna nebyla, ježto žalovaný stát ve sporu v první stolici tento důvod výpovědi nepřiznal, odvolav se na ustanovení § 43 (1) vládního nařízení čís. 113/1926 sb. z. a n., podle něhož není povinen udati důvod výpovědi, a také ve výpovědi žalobkyni tento důvod zrušení služebního poměru nebyl uveden. Nemá tedy žalobkyně pro uplatněný nárok ani skutkového podkladu a dovolání není také po právní stránce opodstatněno.

Čís. 8371.

Je-li ze směnky zavázána veřejná obchodní společnost, může býti žalován o zaplacení každý veřejný společník, i když sám směnku nepodepsal, jen když jest na směnce znamenání firmy.

(Rozh. ze dne 12. října 1928, Rv I 1424/28.)

Na základě směnky, přijaté veřejnou obchodní společností, vydal procesní soud první stolice směnečný platební příkaz proti veřejným společníkům. K námitkám společníků ponechal procesní soud první stolice směnečný platební příkaz v platnosti. Odvolací soud k odvolání společníka Václava N-a napadený rozsudek potvrdil a uvedl v otázce, o níž tu jde, v důvodech: Odvolatel vytýká, že směnky nepodepsal a že proto byl nesprávně uznán povinným k placení směnečných valut. Žalovaný Václav N. byl však žalován jako bývalý veřejný společník firmy Bratři N. Akcept na žalobních směnkách učiněn byl řádným podpisem firmy a směnečný závazek podle čl. 112 obch. zák. stihá též veřejného společníka, Václava N-a. Správně proto na základě směnky akceptované veřejnou společností byl vydán platební rozkaz proti odvolateli jako veřejnému společníku této společnosti. S vývody odvolatelovými, kterými svůj opačný názor odůvodňuje, nelze souhlasit, poněvadž nemají opory v zákoně. Připouští-li § 11 ex. ř. na základě exekučního titulu vydaného proti veřejné obchodní společnosti přímo exekuci na jmění jednotlivých společníků osobně ručících, nevylučuje se tím, by exekuční titul z důvodu ručení ve smyslu čl. 112 obch. zák. přímo proti takovým společníkům nebyl vydán. Ze směnek vyplývá, že zavázanou jest veřejná obchodní společnost, a tím již jest též stanoven závazek odvolatele jako veřejného společníka a není překážky, by proti němu nebyl přímo vydán též platební rozkaz směnečný, přes to že závazek jeho jako veřejného společníka nutno odvozovati z ustanovení obchodního zákona.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Co do právního posouzení věci, odpovídá právní názor odvolacího soudu předpisu čl. 112 obch. zák. Dovolatel není s to, by odůvodnil logicky závěr odporující jeho vlastním premisám. Je-li ze směnky zavázána veřejná obchodní společnost, jest podle čl. 112 obch. zák. zavázán směnečně i každý její společník a může proto býti žalován o zaplacení, i když sám směnku nepodepsal, jen když na směnce jest znamenání firmy.

Čís. 8372.

S hlediska § 7 ex. ř. nemusí býti v exekučním titulu udána doba plnění, nejde-li o plnění, jež jest konati v určité době nebo v určitých dobách, nýbrž zahrnuje-li exekuční titul činnosti co do počtu a času napřed neurčitelné, které se v každý čas mohou opakovati a také se opakují. Lhostejno, že z exekučního titulu (smíru) může býti vedena exekuce proti každé ze stran a že v exekučním návrhu nejsou udány jednotlivé případy porušení závazku s udáním, kdy se tak stalo.